

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko projektodawcy
1.	Art. 1 pkt. 2 lit. b) (art. 1 ust. 1 pkt 3) uwaga ogólna	KIKE	<p>Zmieniony został zakres przedmiotowy ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa („Ustawa”), poprzez objęcie regulacją (1) zasad działania Funduszu Cyberbezpieczeństwa, (2) zasad wyznaczania i zadania Operatora strategicznej sieci bezpieczeństwa, (3) zasady powoływania i funkcjonowania Spółki Polskie 5G, (4) zasady przyznawania zasobów określonych częstotliwości, oraz (5) zasady działania Funduszu celowego na rzecz strategicznej sieci bezpieczeństwa.</p> <p>Są to zmiany powodujące powstanie nowego organu, nowego funduszu oraz nowej spółki skarbu państwa. Tak daleko idące zmiany de facto powinny zostać poddane całemu procesowi legislacyjnemu od początku. Są to rozwiązania niekonsultowane publicznie, a mające istotne znaczenie z punktu widzenia realizacji strategicznych zadań publicznych oraz ingerujące w rozwiązania przewidziane w przepisach <i>prawa telekomunikacyjnego</i> (dotyczące gospodarowania częstotliwościami z zakresu 703 – 733 MHz oraz 758 – 788 MHz). Jest to zupełnie nowy projekt nowelizacji Ustawy, mający regulować zupełnie inną materię niż ta konsultowana we wrześniu 2020 roku.</p>	
2.	Art. 1 pkt 2) lit. c)	KIKE	<p>Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają podlegać przepisom KSC w zakresie przepisów dot.: obowiązku wycofania produktów ICT, usług ICT, procesów ICT pochodzących od dostawcy wysokiego ryzyka, dotyczącym ostrzeżenia i polecenia zabezpieczającego oraz karach pieniężnych. Objęcie w powyższym zakresie regulacją KSC przedsiębiorców telekomunikacyjnych będzie oznaczać nowe obowiązki oraz wiązać się z dodatkowymi kosztami, które wedle projektu (zarówno obecnej wersji jak i każdej wcześniejszej) nie będą rekompensowane. KIKE dotychczas podnosiło i podtrzymuje, że nałożenie na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku wycofania określonego sprzętu lub oprogramowania, które wcześniej było dopuszczone do eksploatacji i nieobjęte</p>	

			<p>rekomendacjami Pełnomocnika wydanymi na podstawie art. 33 KSC, nie powinno być dopuszczalne. Realizacja takiego obowiązku niewątpliwie będzie kosztowna, a dla mikro i małych przedsiębiorców może się nawet okazać niemożliwe do zrealizowania (lub oznaczać konieczność zamknięcia działalności). W ocenie KIKE obecne rozwiązanie może negatywnie wpłynąć na konkurencyjność na rynku telekomunikacyjnym.</p>	
3.	<p>Art. 1 pkt 7) (Art. 4)</p>	KIKE	<p>KIKE zwraca uwagę, iż nowa wersja projektu KSC przewiduje powołanie spółki Polskie 5G oraz operatora strategicznej sieci bezpieczeństwa. Nie jest zrozumiałe (być może jest to przeoczenie), dlaczego podmioty te nie zostały wymienione w zakresie podmiotowym, który wyznacza krąg podmiotów wchodzących w skład krajowego systemu cyberbezpieczeństwa.</p>	
4.	<p>Art. 1 pkt 50 (Art. 66a) uwaga ogólna</p>	KIKE	<p>KIKE ponownie podnosi, iż postępowanie „w sprawie uznania za <u>dostawcę wysokiego ryzyka</u> dostawcy sprzętu lub oprogramowania” opierające się na kryteriach oceny odnoszących do działalności podmiotu, a nie samego sprzętu czy oprogramowania, może być nieprawidłowo wykorzystywane do stygmatyzowania i wykluczania z rynku przedsiębiorców z powodów politycznych, a nie związanych z bezpieczeństwem. Kryteria, którymi ma kierować się Kolegium wydając swoją opinię zasadniczo nie uległy zbyt dużym zmianom, co KIKE postrzega negatywnie. Przesłanki wykluczania określonego sprzętu lub oprogramowania (a nie dostawcy) powinny być ściśle związane z aspektami technicznymi i technologicznymi, a nie osobowymi.</p> <p>Dodatkowo, w ślad za propozycją powołania operatora strategicznej sieci bezpieczeństwa (co do której KIKE również ma zastrzeżenia), zasadnym byłoby ograniczenie zakresu procedury do operatora strategicznej sieci bezpieczeństwa, gdyż to w przypadku tego operatora dochodzi do komunikacji o podstawowym znaczeniu dla interesów państwa. Wymaganie od prawie każdego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego konieczności usunięcia sprzętu lub oprogramowania będzie nadmiarowe.</p> <p>Co więcej, postępowanie w sprawie uznania dostawcy sprzętu lub oprogramowania za dostawcę wysokiego ryzyka powinno dotyczyć dostawcy, który dostarcza sprzęt lub oprogramowanie o funkcjach krytycznych (wskazanych w załączniku nr 3), a nie każdego rodzaju sprzętu, nawet takiego, który nie ma znaczenia dla ochrony bezpieczeństwa.</p>	

5.	Art. 1 pkt 50 (Art. 66a ust. 3)	KIKE	<p>Komentowany przepis wyłączył stosowanie przepisów art. 28, 32, 51, 66a oraz 79 KPA do postępowania ws. uznania za dostawcę wysokiego ryzyka. W ocenie KIKE, następujące przepisy nie powinny zostać wyłączone w sprawach uznania za dostawcę wysokiego ryzyka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Art. 28 KPA wyznaczający krąg stron postępowania (szersza uwaga na ten temat do art. 66a ust. 4); • Art. 31 KPA umożliwiający organizacji społecznej m.in. dopuszczenie jej do udziału w postępowaniu. W ocenie KIKE, organizacje społeczne powinny mieć zagwarantowaną możliwość wzięcia udziału w postępowaniu. Nie ulega wątpliwości, że projektowane zmiany mogą mieć doniosłe skutki zwłaszcza dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy mogą zostać objęci obowiązkiem zaprzestania korzystania z określonego sprzętu. Ich interesy powinny być reprezentowane przynajmniej przez zrzeszające je organizacje zawodowe, aby przy ocenie dostawcy nie zostało pominięte stanowisko najbardziej zainteresowanych podmiotów, które przecież z takiego sprzętu korzystają i biorą przed swoimi klientami i kontrahentami odpowiedzialność za to, że bezpiecznie biorą udział w obrocie gospodarczym; • art. 66a KPA stanowiący o obowiązku założenia i prowadzenia metryki sprawy. Przepis ten jest fundamentalny dla późniejszej kontroli postępowania i weryfikacji, którzy urzędnicy mieli wpływ na załatwienie danej sprawy. Umożliwia to chociażby weryfikację, czy osoby decyzyjne w postępowaniu były bezstronne czy może miały interes w wydaniu rozstrzygnięcia o określonej treści. W ocenie KIKE wyłączenie stosowania art. 66a KPA byłoby korupcjogenne oraz umożliwiło zwolnienie pracowników organu z odpowiedzialności związanej z zajmowanym stanowiskiem. Rozwiązanie takie nie powinno być dopuszczalne w demokratycznym Państwie prawa. • art. 79 KPA nakazujący zawiadamianie strony postępowania o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu ze świadków, biegłych lub oględzin przynajmniej na 7 dni przed terminem oraz umożliwienie stronie udziału w takich czynnościach. Wyłączenie art. 79 KPA kłóci się z podstawową tzw. zasadą wysłuchania stron zawartą w art. 10 KPA. Strona postępowania powinna brać czynny udział w postępowaniu – być informowana o podejmowanych czynnościach i mieć możliwość wzięcia w nich udziału. W przeciwnym razie udział strony w postępowaniu będzie tylko iluzoryczny i sprowadzi 	
----	--	------	--	--

			<p>się do zawiadomienia jej o wszczęciu postępowania oraz doręczenia (nawet niepełnej!) treści wydanej decyzji.</p> <p>W efekcie strona nie tylko będzie pozbawiona prawa do skutecznego środka odwoławczego, ale ograniczona została zasada sprawiedliwości proceduralnej. Jednymi z najważniejszych elementów sprawiedliwości proceduralnej są prawo do bycia wysłuchanym i zapewnienie odpowiednich praw związanych z czynnościami dowodowymi. Każda strona powinna mieć zagwarantowane podstawowe prawa takie jak prawo dostępu do akt sprawy, prawo do bycia wysłuchanym (tj. iż głos zainteresowanej strony zostanie wzięty pod uwagę przed wydaniem decyzji); czy prawo do uzyskania uzasadnienia podjętej decyzji. Zasada sprawiedliwości proceduralnej i prawa z niej wynikające są nie tylko częścią tożsamości konstytucyjnej Unii Europejskiej, ale są również wprost rozpoznawane przez traktaty międzynarodowe.</p>	
6.	<p>Art. 1 pkt 50</p> <p>(Art. 66a ust. 4)</p>	KIKE	<p>Zgodnie z projektowaną treścią art. 66a ust. 4 Ustawy, stroną postępowania ma być każdy, wobec kogo wszczęto postępowanie ws. uznania za dostawcę wysokiego ryzyka. Zdaniem KIKE zastosowanie powinna mieć ogólna zasada z art. 28 KPA (którego stosowanie ma zostać wyłączone), zgodnie z którą stroną jest każdy, <i>czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek</i>.</p> <p>Skutki, jakie wiążą się z wydaniem decyzji uznającej dostawcę sprzętu lub oprogramowania rozciągają się nie tylko na podmiot, wobec którego taka decyzja została wydana, lecz również na osoby trzecie, które zgodnie z Ustawą mają nie mieć w ogóle możliwości wzięcia udziału w postępowaniu (ani bezpośrednio ani pośrednio, przez chociażby wzięcie udziału w postępowaniu organizacji reprezentującej interesy podmiotów, wobec których mogą rozciągać się skutki wydania decyzji).</p>	
7.	<p>Art. 1 pkt 50</p> <p>(art. 66a ust. 5)</p>	KIKE	<p>Zgodnie z projektowaną regulacją, <i>Minister właściwy do spraw informatyzacji zawiadamia o wszczęciu postępowania w sprawie uznania za dostawcę wysokiego ryzyka</i>. W ocenie KIKE regulacja albo powinna zawierać doprecyzowanie, że należy zawiadomić stronę postępowania, albo powinna zostać usunięta gdyż obowiązek ten wynika z art. 61 §4 KPA (którego stosowanie nie zostało wyłączone).</p>	
8.	<p>Art. 1 pkt 50</p>	KIKE	<p>Przesłanki wykluczania określonego sprzętu lub oprogramowania (a nie dostawcy) powinny być ściśle związane z aspektami technicznymi i technologicznymi, a nie</p>	

	(art. 66a ust. 8)		<p>osobowymi. Niepokojący jest fakt, że pomimo dotychczasowych stanowisk wybrzmiewających jednoznacznie i krytykujących dotychczasowe założenia, nadal brane mają być pod uwagę takie kryteria takie jak prawdopodobieństwa z jakim dostawca sprzętu lub oprogramowania znajduje się pod kontrolą państwa spoza terytorium Unii Europejskiej lub Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, z uwzględnieniem m.in. struktury własnościowej czy zdolności ingerencji państwa w swobodę działalności gospodarczej dostawcy).</p> <p>KIKE raz jeszcze podnosi, że ocenie powinien podlegać sprzęt, a nie podmiot.</p> <p>Jednocześnie zauważając pewną niechęć projektodawcy do wprowadzania zmian w komentowanych przepisach, w ocenie KIKE konieczne byłoby zróżnicowanie opinii branych pod uwagę przy wydawaniu decyzji. Zdaniem KIKE, stosowną opinię powinno wyrażać nie tylko Kolegium (składające się z osób zajmujących stanowiska ściśle polityczne), lecz także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Opinia dokonana przez Prezesa tego urzędu pozwoliłaby na zasięgnięcie opinii innego, niezależnego organu mając na względzie możliwy wpływ wykluczenia producenta lub dostawcy na konkurencję na rynku oraz korzystanie z usług przez użytkowników. Konsekwencją takiego wykluczenia z rynku dostawcy czy dostawców, może być wzrost cen kupowanej przez operatorów infrastruktury telekomunikacyjnej, a w konsekwencji wzrost cen świadczonych dla abonentów. Jest to ważna perspektywa, która powinna zostać wzięta pod uwagę, a która jak się zdaje jest obecnie kompletnie pomijana.</p>	
9.	Art. 1 pkt 50 (art. 66a ust. 14)	KIKE	<p>Minister właściwy do spraw informatyzacji ma mieć możliwość nadania decyzji rygor natychmiastowej wykonalności w oparciu o art. 108 KPA. Jak przyjmuje się w orzecznictwie sądów krajowych, rygor natychmiastowej wykonalności powinien każdorazowo polegać na ocenie przesłanek zawartych w art. 108 KPA i organy nie powinny dążyć do nadawania go <i>a priori</i> na każdą decyzję.</p> <p>KIKE postuluje, aby rygor natychmiastowej wykonalności decyzji był każdorazowo, indywidualnie w danej sprawie oceniany przez pryzmat art. 108 KPA.</p>	
10	Art. 1 pkt 50	KIKE	<p>Zgodnie z projektowaną, nową regulacją nieprzewidzianą we wcześniejszej wersji projektu ustawy, od decyzji ws. uznania dostawcy za dostawcę wysokiego ryzyka, ma nie</p>	

	(art. 66a ust. 15)		<p>przysługiwać wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy. Jest to regulacja niezrozumiała dla KIKE z następujących względów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po pierwsze, pozbawienie strony możliwości wniesienia o ponowne rozpoznanie sprawy nie pozbawi strony prawa do sądowej kontroli decyzji. Strona nadal będzie mogła żądać rozstrzygnięcia przez sąd (na posiedzeniu niejawnym – do czego KIKE również ma zastrzeżenia), czy decyzja została wydana zgodnie z prawem i zasadami postępowania administracyjnego. Pozbawi to tylko stronę możliwości wyboru – czy chciałaby ona najpierw ustosunkować się do decyzji i umożliwić organowi reasumpcję swojego stanowiska, czy od razu wnieść skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego. • po drugie, wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy może być okazją dla ustosunkowania się adresata decyzji do rozstrzygnięcia organu oraz przesłanek, którymi ten organ się kierował. Zważyć należy, że zgodnie z nowo projektowanym art. 66a ust. 3 ograniczone ma zostać prawo strony do udziału w postępowaniu (strona ma nie być zawiadamiana o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu). O przeprowadzonych dowodach strona najpewniej dowie się <i>post factum</i> lub zmuszona będzie do regularnego realizowania prawa do wglądu w akta sprawy aby weryfikować, czy czasem nie zarządzono przeprowadzenia dowodu, w którym nie brała udziału. 	
11	Art 1 pkt 50 (art. 66b ust. 3)	KIKE	<p>W projekcie ustawy przewiduje się dodatkową przesłankę wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia, względem przesłanek przewidzianych już w ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, a wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (dalej „dyrektywa 2014/24/UE”). W sprawie projektowanej regulacji wypowiedział się także Minister do spraw Unii Europejskiej, który wskazał, że projektodawca powinien przygotować się na przedstawienie uzasadnienia dopuszczalności tego przepisu w świetle przewidzianych w dyrektywie 2014/24/UE przesłanek pozwalających na wyłączenie jej stosowania, w tym przesłanki odnoszącej się do podstawowych interesów danego państwa członkowskiego w zakresie bezpieczeństwa. Polskie prawo zamówień publicznych stanowi transpozycję art. 57 dyrektywy 2014/24/UE, w którym określono precyzyjnie podstawy wykluczenia wykonawcy. Regulacje zawarte w Projekcie muszą być zgodne z dyrektywą 2014/24/UE, a</p>	

			wśród podstaw wykluczenia zawartych w dyrektywie brak jest podstawy wykluczenia sformułowanej w art. 66b ust. 3 Projektu. Jak wynika z analizy uzasadnienia projektu ustawy dotychczas nie przedstawiono argumentacji dotyczącej związku dokonywanych zakupów sprzętu, oprogramowania i usług ze sferą podstawowych interesów państwa w zakresie bezpieczeństwa. Powoduje to uzasadnione wątpliwości co do konieczności i prawidłowości wprowadzenia regulacji w art. 66b ust. 3 Projektu jako odstępstwa od postanowień dyrektywy 2014/24/UE.	
12	Art 1 pkt 50 (art. 66d ust. 1-2)	KIKE	<p>Projektodawca proponuje ograniczenie jawności posiedzeń sądu administracyjnego. Proponowane, głębokie zmiany w procedurze postępowań sądowych w istotny sposób ograniczają prawo do sądu, a w niektórych przypadkach wręcz naruszają jego istotę. Art. 45 ust. 1 Konstytucji stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Zgodnie z konstrukcją, wyrażoną w art. 45 ust. 1 Konstytucji, prawo do sądu realizuje się poprzez jawne rozpatrzenie sprawy. Jak zgodnie wskazuje się w doktrynie, stanowi ona dodatkową gwarancję bezstronnego działania sądu, dlatego też odnosi się do wszystkich stadiów postępowania sądowego, z wyjątkiem sędziowskiej narady, poprzedzającej wydanie orzeczenia. Jawność postępowania, w szczególności rozprawy, stanowi istotną gwarancję realizacji zasady sprawiedliwości proceduralnej oraz kształtowania społecznego poczucia sprawiedliwości i może być wyłączona jedynie w przypadkach ściśle określonych w art. 45 ust. 2 Konstytucji. Wyłączenie jawności rozprawy prowadzi bowiem w istocie do wyłączenia jawności postępowania sądowego – w przypadku postępowania związanego z uznaniem dostawcy za dostawcę wysokiego ryzyka niewątpliwie nie są spełnione przesłanki zawarte w tym przepisie.</p> <p>Co najwyżej można rozważyć nakaz rozpatrzenia sprawy przy drzwiach zamkniętych, nie można jednak całkowicie wyłączyć jawności postępowania. W każdym jednak przypadku odpis sentencji wyroku z uzasadnieniem powinien zostać doręczony przede wszystkim skarżącemu. Bez uzyskania uzasadnienia skarżący pozbawiony będzie możliwości weryfikacji prawidłowości orzeczenia i rozważenia ewentualnych dalszych środków zaskarżenia (w tym nadzwyczajnych). Ogranicza to istotnie opisane wyżej prawo do sądu.</p>	

13	Art. 1 pkt 52 (art. 67a ust. 8)	KIKE	<p>Jednym z zachowań, jakie może zalecić Pełnomocnik w ramach tzw. ostrzeżenia, jest (pkt 7) nakaz wprowadzenia reguły ruchu sieciowego zakazującego połączeń z określonymi adresami IP lub nazwami URL.</p> <p>Duże zastrzeżenia KIKE budzi niejasna i w zasadzie uznaniowa procedura wydawania takiego ostrzeżenia, poprzedzoną jedynie analizą przeprowadzoną we współpracy z Zespołem do spraw Incydentów Krytycznych. Skutkiem może być arbitralne ocenianie witryny internetowej, która z jakichś względów będzie uznana za „stwarzającą zagrożenie” i będzie stygmatyzowana przez Pełnomocnika. I tak już teraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni podejmują działania, które mają na celu zablokowanie połączeń z domenami „niebezpiecznymi” (powodującymi zakłócenia w działaniu sieci). Zdaje się, że ostrzeżenie będzie mogło zostać wydane również ze względu na treść dostępną pod danym adresem IP lub nazwą URL, co może zostać wykorzystywane do cenzurowania określonych treści.</p>	
14	Art. 1 pkt 52 (art. 67b ust. 3 i 4)	KIKE	<p>Podobnie jak w projektowanym art. 66a ust. 3, w postępowaniu w sprawie o wydanie polecenia zabezpieczającego wyłączone ma być stosowanie przepisów KPA, m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 10 – zapewniający stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić jej wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań; • art. 81 - <i>Okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 § 2.</i> • art. 81a – w tym §1 - <i>jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, <u>wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.</u></i> • art. 107 § 1 pkt 3 – nakazujące określenie w decyzji administracyjnej <i>oznaczenie strony lub stron;</i> • 145 § 1 pkt 4 - § 1. <i>W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli: 4) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;</i> • 156 § 1 pkt 4 - § 1. <i>Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która: 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie.</i> 	

			<p>W ocenie KIKE, jest to szczególnie szkodliwe, ponieważ po pierwsze, uniemożliwia stronie wzięcie czynnego udziału w postępowaniu, a po drugie jest dalece wątpliwa prawnie. Istotą decyzji administracyjnej jest skonkretyzowanie praw i obowiązków określonego podmiotu – adresata decyzji. Decyzja nieokreślająca adresata, nie ma bytu prawnego i jest niewykonalna ponieważ nie określa, kto tę decyzję ma wykonać. Związane jest to również z projektowanym ust. 4, który ma stanowić, że Stronę będzie się zawiadamiać o czynnościach w sprawie poprzez ogłoszenie na stronie podmiotowej BIP ministra ds. informatyzacji. Skuteczność takiej konstrukcji jest dalece wątpliwa – jak podmiot ma wiedzieć, że jest „stroną” w danym postępowaniu jeśli nie ma prawa wzięcia w nim aktywnego udziału, ani nawet nie będzie adresatem decyzji? Zaproponowana konstrukcja jest prawnie nieakceptowalna i przewiduje konstrukcje nieznanne polskiemu prawu poprzez wybiórcze wyłączenie stosowania wybranych, niewygodnych przepisów.</p>	
15	Art. 1 pkt 52 (art. 67b ust. 14)	KIKE	<p>Aktualna pozostaje uwaga KIKE poczyniona do Art. 1 pkt 50 (art. 66a ust. 15). Projektowana regulacja zawiera takie samo rozwiązanie, które w ocenie KIKE powinno zostać usunięte.</p>	
16	----	KIKE	<p>Uwaga ogólna dotycząca Funduszu Cyberbezpieczeństwa, operatora strategicznej sieci bezpieczeństwa oraz spółki Polskie 5G, oraz dodatkowego uposażenia urzędników i funkcjonariuszy, związanych z cyberbezpieczeństwem.</p> <p>W określonym czasie na przygotowanie uwag do nowej wersji projektu ustawy, KIKE nie była w stanie kompleksowo ocenić skutków jakie mogą wiązać się z opisanymi regulacjami. Są to na tyle nowe i rozległe koncepcje, że ich przeanalizowanie (biorąc pod uwagę inne obowiązki izby) nie było możliwe w określonym terminie. Z tych względów izba może odnieść się tylko do pojedynczych projektowanych przepisów, które po zapoznaniu się z treścią nowego projektu budzą zastrzeżenia.</p>	
17	Art. 1 pkt 53	KIKE	<p>Zgodnie z założeniem komentowanego przepisu, Fundusz Cyberbezpieczeństwa ma zasilić m.in. 50% wpływów z opłat za prawo do wykorzystywania numeracji. Dla KIKE takie zawłaszczenie środków, nie jest zrozumiałe gdyż gospodarowanie numeracją nie jest ściśle związane z zagadnieniami dot. cyberbezpieczeństwa.</p>	

	(art. 72a ust. 3)			
18	Art. 1 pkt 56 (art. 76b)	KIKE	<p>Zastrzeżenia KIKE budzą warunki, jakie musi spełnić podmiot mający pełnić funkcję Operatora sieci bezpieczeństwa. Spółka taka musi być m.in. jednoosobową spółką Skarbu Państwa będącą jednocześnie przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Zdaje się że regulacja ukierunkowana jest na wskazanie konkretnego podmiotu, który ma zostać wyznaczony do pełnienia tej funkcji co budzi dalsze obawy, jaki jest rzeczywisty cel tej regulacji i czemu będzie miała ona służyć? Czy czasem po wyznaczeniu operatora sieci bezpieczeństwa nie pojawi się kolejna nowelizacja ustawy, rozszerzająca zakres kompetencji takiego podmiotu?</p> <p>Z uwagi na krótki czas przeznaczony na przygotowanie uwag KIKE nie było w stanie zweryfikować możliwych skutków komentowanej regulacji, nie mniej po pobieżnym zapoznaniu się z projektowanymi zmianami zaproponowana konstrukcja budzi zastrzeżenia izby.</p>	
19	Art. 1 pkt 56 (art. 76i)	KIKE	<p>Duże zastrzeżenie izby budzi przyznanie Skarbowi Państwa (konkretniej: operatorowi strategicznej sieci bezpieczeństwa) prawa pierwokupu sieci telekomunikacyjnych będących własnością m.in. jednostek samorządu terytorialnego. W ocenie KIKE nie ma obiektywnych przyczyny, dla których Operator strategicznej sieci bezpieczeństwa miałby mieć pierwszeństwo w nabyciu takich sieci. KIKE wyraża dużą obawę, czy po wprowadzeniu tego rozwiązania kolejna nowelizacja nie rozszerzy tego katalogu i nie będzie zastrzegać pierwokupu sieci będących własnością podmiotów prywatnych.</p>	
20	Art. 13 ust. 2	KIKE	<p>KIKE negatywnie ocenia postulat zasilenia Funduszu Cyberbezpieczeństwa środkami pochodzącymi z Funduszu Szerokopasmowego (w skrócie: FS). FS jest funduszem celowym, którego środki mają być przeznaczone na ściśle określone cele, wskazane w art. 16 ust. 4 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zasilenie Funduszu Cyberbezpieczeństwa nie jest żadnym z celów FS. Przychodami FS są m.in. z wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (które według projektu nowelizacji mają również zasilać Fundusz Cyberbezpieczeństwa), czy części opłat za prawo do dysponowania częstotliwością. Są to środki pochodzące od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy co do zasady wyłączeni są ze stosowania przepisów ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Nie ma więc powodu, dla którego</p>	

			przedsiębiorcy Ci powinni zasilić Fundusz Cyberbezpieczeństwa, którego środki nie będą w ogóle przeznaczone na wspieranie działalności przedsiębiorców telekomunikacyjnych czy wzmacnianie bezpieczeństwa cybernetycznego ich infrastruktur telekomunikacyjnych.	
21	Załącznik nr 3	KIKE	<p>Aktualna lista wydaje się być przygotowana bez weryfikacji technicznej i rynkowej.</p> <p>W Załączniku nr 3 do projektu wymieniona jest usługa obejmująca Zarządzanie łącznością z urządzeniami użytkowników i przydzielanie zasobów radiowych (RAN – Radio Access Network), która nie stanowi elementów krytycznych sieci zgodnie z modelem 3GPP (raport ETSI TR 121 915 V.15.0.0. (2019-10), s. 41). Dlatego zasadne jest usunięcie z listy zawartej w załączniku nr 3, pozycji odnoszącej się do RAN. Brak zapewnienia udziału podmiotów rynkowej w jej tworzeniu powoduje poważne wątpliwości co do jej zawartości zaproponowanej w załączniku nr 3 do Projektu.</p> <p>Dlatego też KIKE postuluje o usunięcie z listy stanowiącej Załącznik nr 3 do Projektu następującego postanowienia: „3. Zarządzanie łącznością z urządzeniami użytkowników i przydzielanie zasobów radiowych.”</p> <p>Jednocześnie w ocenie KIKE, zasadne byłoby wprowadzenie do KSC definicji „funkcji krytycznych”, przykładowo w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„funkcje krytyczne – oznaczają funkcje zawarte w wykazie kategorii funkcji krytycznych dla bezpieczeństwa sieci i usług, które są krytyczne dla bezpieczeństwa produktów ICT, usług ICT i procesów ICT, stanowiącym załącznik nr 3 do ustawy;”</i></p> <p>To wykazem funkcji krytycznych powinny kierować się właściwe organy wydając decyzję ws. uznania dostawcy za dostawcę wysokiego ryzyka – właśnie z względu na konieczność koncentracji nie na każdym produkcie, usłudze, procesie ICT, lecz na takich, które mają znaczenie krytyczne.</p>	